

"Mødet med Snubbi"

Uddrag fra en clairvoyant, medie & healers dagbog.

I forbindelse med en flytning for nogle måneder støtte jeg på min dagbog. Denne dagbog indeholder oplevelser jeg har haft på forskellige leder og kanter i kraft af mit erhverv som clairvoyant, medie & healer. "Mødet med Snubbi" er en af mange sjove og pudsige og meget sigende oplevelser jeg har haft.

Hændelsen startede en november måned i år 2002. Jeg blev ringet op og forespurgt om jeg ville komme til en forstadsby i Storkøbenhavn. Opgaven bestod af en gruppeclairvoyance i dette tilfælde otte mennesker der havde valgt at slå sig sammen, alle ønskede en individuel setting.

Jeg ankommer på en isende tirsdag aften i februar til en mennesketom S-tog station – et sted i Storkøbenhavn. Jeg ventede små 10 min. før aftens værtinden kom. Madmor blev værtinden kaldt. Du vil forstå dette udtryk senere.....

Vi fulgtes sammen i hendes bil til en adresse, jeg den dag i dag ikke ville være i stand til find igen. Vi hygge snakker i bilen. Vanen tro forhøre jeg mig hvor mange deltagere der vil være netop denne aften. Hører lidt om hvor meget de enkelte deltager ved om clairvoyance og i så fald – hvilke erfaringer de har med dette. Svaret er enkelt: Stort set ingen lyder svaret fra madmor.

Madmor forespørger om der kan være et problem i at Snubbi er hjemme? Jeg spørger lidt forundret: "Hvem er Snubbi?". Snubbi er en fræk, charmerende og pågående Spaniel Springer, lyder svaret fra madmor.

Sammen med madmor ankommer vi til adressen, hvor aftenens homeparty/gruppeclairvoyance skal finde sted. Knap er jeg kommet indenfor døren før Snubbi kommer og hilser på. Mens jeg sætter min taske får jeg i velkomsthilsen det første kærlige slik i ansigtet af Snubbi. Snubbi insistere på at vi får hilst på hinanden. Hvilket vi så gør, jeg siddende på gulvet og Snubbi siddende oprejst på bagbenene og begge sine for pottes på mine skuldre. Madmor kigger undskyldende på mig og siger: "Tja, egentligt ved jeg ikke hvad jeg stille op med ham!"

Snubbi er en intelligent hund. Han kommunikere med mig via billeder han sender til mig. Det kan sammenlignes med et foto den han viser mig. Billedet overfører han til mine tanker. Dette skal senere vise sig at blive sjovt for ikke at sige aftenens meget humoristiske islæt.

Aftenen starter med en kop kaffe og et væld af forskellige kager – skønt. Jeg giver en kort introduktion om forløbet af hver setting. Hvad man kan bruge clairvoyance til og faldgrupper i forbindelse med dette. Dog må jeg sige min koncentration smutter adskillige gange, hvilket ikke er normalt for mig, da Snubbi overfra sin kurv senere et billede af indholdet i et køleskab. Gentagne gange prøver jeg at skubbe dette billede fra mig, men Snubbi er ihærdig. Med blikket rettet til madmor spørger jeg: "Er det rigtigt du har forskellige leverpostej i køleskabet? En guldleverpostej med bacon og en kedelig grofthakket leverpostej?" Lidt rødmende bekræfter madmor dette. "Jeg skal sige fra Snubbi – at han gerne fremover vil have guldleverpostej." De øvrige deltagere er først lidt paffe, dernæst skriger de af grin. Madmor ser vredt i retningen af Snubbi, der skyndsomt vender ryggen til os ovrefra kurven. Jeg smiler lidt ved mig selv og tænker, hvad vil det næste blive?

Da vi kommer til pausen er Snubbi så atter på banen. Jeg sidder stille og roligt i stolen og ryger en velfortjent cigaret. Snubbi sender denne gang et billede af en æske fyldte chokolader i en plastik æske. Disse delikatesser chokolader befinder sig øverst i det midterste køkkenskab. Der er otte stykker tilbage. Atter engang vender jeg blikket til madmor. Før jeg får sagt et ord bryder hun ind – hvad har sladrehanen på hjertet denne gang? Lidt grinende spørger jeg om hun er på slankekur ovenpå julens strabadser? Dette erkender madmor efter at have sendt adskillige stramme blikke til Snubbi over i hans kurv. Jeg skulle spørge fra Snubbi om vi må dele chokoladen? Modvilligt henter madmor chokoladen i køkkenet til os. Snubbi og jeg deler. Vi bekræfter begge at dette er en udsøgt chokolade. Jeg sender Snubbi tilbage til hans kurv, hvilket han gør om end lidt modvilligt. De øvrige deltagere har svært ved at få grinet af en enkelt klager over mavekrampes.

Den sidste del at settingerne bliver bragt til ende. Ved afslutningen af en hver gruppeclairvoyance afslutter jeg altid samlet, såfremt der måtte være spørgsmål.

Men sandelig om Snubbi ikke atter engang melder sig med en enkelt kommentar på falderebet. Madmor bliver mere og mere klemt ved situationen – da jeg på Snubbi's siger vegne siger følgende: "Jeg er træt af de tørre ris jeg får i min madskål hver anden dag." Snubbi lukkes herefter ud i haven. Synligt irriteret er madmor's kommentar: "magen til sladrehan skal jeg lede længe efter". Vi andre smiler og ler om kap.

Jeg tager afsked med aftenens deltagere og takker for en berigende og spændende aften. Jeg begiver mig ud i den kolde aften med kurs mod S-tog stationen.

Seks måneder senere får jeg et telefonisk opkald fra madmor, der gerne vil have jeg kommer igen til en gruppeclairvoyance. Før jeg får spurgt siger madmor fluks, Snubbi vil blive passet andet sted denne aften. Øv - tænker jeg.

Dette var mit møde med Snubbi – en Spaniel Springer.